

Charita

časopis Slovenskej katolíckej charity

štvrtročník No. 1 2007

Farské charity

Výchova k službe

**Pomoc v Pakistane
a Indonézii**

Charita
SLOVENSKÁ KATÓLICKA
blízko pri človeku

EDITORIAL

Charitatívna činnosť je Boží úsmev pre celé ľudstvo. Odkedy poznám činnosť Charitatívno-sociálneho centra Gréckokatolíckej charity v Košiciach, viem lepšie oceniť Božiu nesmiernu lásku čo nás objíma v našom živote. Keď začnem uvažovať o Božom zákone - miluj svojho bližného ako seba samého, v charite zisťujem, že plnia Božiu vôľu, lebo pomáhajú ľuďom v utrpení. Takže, keď dávate almužnu, nie preto dávate, aby vás chválili alebo zo zvyku, ale zo súcitu k bližnému. V tom spočíva Božia láska. V charite nenájdem výsmech a sudcu pre svoju slabosť. Prečo a ako som sa dostala do zlej situácie, že som odkázaná na pomoc sociálnych pracovníkov charity. Ale vždy ma prijmu takú, aká som. Či ste bezdomovec alebo nemáte šatstvo alebo peniaze každý deň na chlieb. Každý človek je ocenený pred Bohom. Nosí v sebe Ducha svätého, má svoju dôstojnosť, aj žobrák. Nikomu nie je jedno, či sa v takejto situácii prosby neponiží. Každý má strach z poníženia alebo škodoradosti. Určite poznáte ten pekný pocit, keď niekomu pomôžete. Aký ste vtedy šťastný, akokeby vám narástli krídla. Človek keď stratí zamestnanie a popritom aj zdravie, dostane sa do zúfalstva, nenájde pokoj. Do novej práce ho nezoberú, šeky ostávajú nepreplatené, dlhy pribúdajú. Nemá z čoho zaplatiť elektrinu, lieky... Ako sa dostať z takejto situácie? Kto pomôže? A predsa. Je tu Boh, ktorý na človeka nezabudne. Vždy vyvolí niekoho, kto môže pomôcť. Sama som sa dostala do takejto situácie. Nemala som zaplatené účty za elektrinu, šaty a potraviny pre deti, ktoré stratili zamestnanie a ktorých najbližší odmietli. Moje deti sú odkázané na pomoc cudzích. Pomoc zo strany Gréckokatolíckej charity v Košiciach, mne aj mojím deťom zabezpečila potrebné. Vďaka aj tým, ktorí charite prispeli. Dobrý skutok pre Bohom je vzácnym drahokam, ktorý nikdy nestratí svoj lesk, lebo Boh ho leští svojou láskou a úsmevom. Žijeme v hmotnej núdzi, ale nesmieme stratiť nádej do života. Ani vtedy, keď máme srdce i dušu zranenú. Je to ťažké, ale hovorí sa, že ak sa o bolesť podelíme s niekým blízkym, bude sa nám znášať ľahšie. Mám preto dôveru v Cirkev a jej charitatívnu činnosť. Ak obetujete niečo na charitu, nedávajte si otázku, či sa to dostane na správne miesto. Nemajte obavy. Dostane to ten, kto to naozaj potrebuje. Pán Boh je ako riaditeľ a vždy si vie nájsť seriózneho zástupcu, či sekretára, s ktorým spoločne buduje svoje dielo na zemi. Ďakujem Bohu za to, čo mi dal. Verím v jeho milosrdenstvo a v zmysel utrpenia.

Alžbeta, Košice

Slovenská katolícka charita (SKCH) je neštátna nezisková organizácia, ktorá poskytuje charitatívne, sociálne, zdravotnícke a výchovno-vzdelávacie služby všetkým ľuďom v núdzi bez ohľadu na rasu, národnosť, vierovyznanie a politické zmysľanie.

Právnou formou SKCH je „Účelové zariadenie Cirkvi a náboženskej spoločnosti“, ktoré zriadila Konferencia biskupov Slovenska a je samostatnou právnickou osobou. V zmysle Kódexu kanonického práva je SKCH konfederáciou verejných združení; tvoria ju arcidiecézne a diecézne charity, Bratislavská katolícka charita a Sekretariát Slovenská katolícka charita, ktoré sú samostatnými subjektmi s vlastnou právnou subjektivitou.

ADRESÁR SKCH

Slovenská katolícka charita

Sekretariát
Adresa: Kapitulská 18,
814 15 Bratislava
Tel.: ++421-2-5443 1506, 5443 2503
Fax: ++421-2-5443 3097
E-mail: info@charita.sk
http://www.charita.sk/
Účet: 683221653/7500

Bratislavská katolícka charita

Adresa: Heydukova 12,
811 08 Bratislava
Tel.: 02-5296 4566,
Fax: 02-5292 0275
E-mail: bkch@ba.psg.sk
http://www.charitaba.sk/
Účet: 4010078918/3100
Ludová banka Bratislava

Bratislavsko-trnavská arcidiecézna charita

Adresa: Hlavná 43, 917 00 Trnava
Tel.: 033-5511 396, Fax: 033-5511 397
E-mail: battarci.charita@stonline.sk
http://www.charitatt.sk/
Účet: 10073-412080/4900 Istrobanka

Diecézna charita Nitra

Adresa: Samova 4, 950 50 Nitra
Tel.: 037-772 1738, Fax: 037-772 1798
E-mail: charita.nr@ba.telecom.sk
Účet: 691943162/0200 VÚB Nitra

Diecézna charita Banská Bystrica

Adresa: Kapitulská 21,
974 01 Banská Bystrica
Tel.: 048-472 0272, Fax.: 048-472 0271
E-mail: dcharbb@isternet.sk
http://www.charitabb.sk/
Účet: 736841312/0200 VÚB

Spíšská katolícka charita

Adresa: Jesenského 5,
052 01 Spíšská Nová Ves
Tel.: 053-4424 519, Fax: 053-4424 519
E-mail: caritas@nextra.sk
http://www.caritas.sk/
Účet: 29634-592/0200
VÚB Spíšská Nová Ves

Diecézna charita Rožňava

Adresa: Nám. baníkov 27,
048 01 Rožňava
Tel.: 058-7326415
Účet: 18137 582/0200 VÚB

Arcidiecézna charita Košice

Adresa: Bočná 2, 040 01 Košice
Tel.: 055-6255 317,
Fax: 055-6255 328
E-mail: adch-ke@charita-ke.sk
http://www.charita-ke.sk/
Účet: 513026193/7500
ČSOB Košice

Gréckokatolícka diecézna charita Prešov

Adresa: Hlavná 2, 080 01 Prešov
Tel.: 051-7723 970,
Fax: 051-7723 970
E-mail: charitagkdch@stonline.sk
http://www.grkatpo.sk/charita/
Účet: 28039-572/0200
VÚB Prešov

Gréckokatolícka apoštolská exarchátna charita

Adresa: Dominikánske nám. 13,
040 01 Košice
Tel.: 055-6259 454
Účet: 4 350 228 409/3100
Ludová banka

Obsah

Z DIECÉZNYCH CHARÍT 3

TÉMA 4

Farské charity

ZO SKCH SEKRETARIÁT 7

Slovak Telekom daroval SKCH počítačové zostavy

MVO 7

Depaul Slovensko n. o.

Nížkoprahová nocľaháran - útulok Depaul

ROZHOVOR 8

Špeciálna vlastnosť - „muzikosenzitivita“

HUMANITÁRNA A ROZVOJOVÁ POMOC 9

Slovenská katolícka charita pomáha v Indonézii

SKCH pomáha školiť chudobných v Pakistane ako stavať domy

Finančná podpora štúdia pre Ismaela Doru z Haiti

Z DIECÉZNYCH CHARÍT 10

Z DUŠE 11

Výchova k službe

**JOZEF KOVÁČ
- NOVÝ RIADITEĽ DCH ROŽŇAVA**

DCH Rožňava má od 15. decembra 2006 nového riaditeľa. Pán Jozef Kováč, narodený v roku 1956 v Sušanoch, okres Poltár vy-

študoval Chemicko-technologickú fakultu SVŠT v Bratislave. Je ženatý a má dve dospelé deti - syna a dcéru. Pracoval v papierenskom priemysle ako riadiaci pracovník na rôznych pozíciách a následne ako obchodný zástupca vo finančnom poradenstve. K práci v charite ho viedla túžba pomôcť v práci subjektu, ktorý pôsobí v sociálnej oblasti, túžba získavať ľudí pre charitu, pomôcť pracovníkom s využitím skúsenosti v riadiacej činnosti a rozvinúť poslanie charity a sociálnej práce v Rožňavskej diecéze. Od malička bol vedený k pomoci slabším a ľuďom v núdzi. Vzorom mu bola najmä mama a stará mama, ktoré za čias socializmu poskytovali charitatívnu pomoc vo farnosti, v jej okolí i do zahraničia. Chce byť vždy na pomoci všetkým tým, ktorí potrebujú pomoc, ale aj tým, ktorí sa chcú zapojiť do sociálnej a charitatívnej činnosti.

„Ajhľa človek“ - tu sa podľa neho skrýva utrpenie, pomoc, vykúpenie a láska. Môžete ho kontaktovať na telefónnych číslach 0905 514 816, 058/7326415, e-mailom kovac.jozef@gmail.com na alebo osobne v kancelárii v Rožňave, Námestie baníkov 27. Spracovala KL

DUCHOVNÁ OBNOVA V ČADCI

Dňa 16.2.2007 sa konala duchovná obnova pre charitných zamestnancov, dobrovoľníkov a sympatizantov v Pedagogickej a sociálnej akadémii sv. Márie Goretti v Čadci. Duchovnú obnovu viedol p. Peter Kučák misionár Lásky MC, ktorý pôsobí v Ríme. Téma duchovnej obnovy bola Ježiš skrytý v Eucharistii, Ježiš prítomný v chudobe môjho srdca a spoznať chudobu, poníženosť Ježiša v druhom človeku.

Niekoľko myšlienok z duchovnej obnovy: Boh mi dá toľko lásky, koľko chcem ja. Lásku môžeme priniesť druhým až vtedy, ak uveríme v Božiu lásku. Moja jediná istota je istota tým, čím som. V tichosti srdca spoznáť čím som. Nie vždy cítime Božiu lásku, ale verím v jeho lásku. Byť kvapkou Božej lásky v mojej hriechnosti, utrpenia, farnosti.

Myšlienka Duchovnej obnovy: Učím sa čo najlepšie preto, aby som mohol lepšie slúžiť!

Duchovná obnova bola pre všetkých obohatujúca. Posilnili sme sa v službe pre druhých, veríme, že takéto Duchovné obnovy sa stanú pravidlom. Nemali by sme ostáť len na úrovni sociálnych pracovníkov.

Katarína Melicháčová, CHSC Čadca

AKO EFEKTÍVNE LÁSKAVO VYPOKLONKOVAŤ NEDUH ZVANÝ ALKOHOLIZMUS

Návyk nie je možné len tak vyhodit oknom. Musíme ho láskavo zvieť zo schodov, odprevať ho ku vchodu a vypoklonkovať z dverí. Mark Twain

Ako efektívne láskavo vypoklonkovať neduh zvaný alkoholizmus bolo predmetom prednášky, ktorú zorganizovala dňa 14.02.2007 Diecézna charita Nitra, Charitatívno-sociálne centrum Čadca v priestoroch charity. Témou prednášky bola diagnostika alkoholizmu a doliečovanie. Lektormi boli MUDr. Mária Martinove a psychológ Mgr. Vladimír Stanislav z OLÚP Predná Hora. Na prednáške sa zúčastnili charitní zamestnanci, dobrovoľní pracovníci FCH, sociálni pracovníci z domovov dôchodcov z Čadce a okolia ako aj sociálni pracovníci z charitných zariadení zo Žiliny.

V úvode MUDr. Martinove rozobrala fázy a typy závislosti podľa Jellinka. Počiatková fáza - začína sa piť na zdravie, uvoľnenie napätia, zabúda sa na ťažkosti. Varovná fáza - dochádza častejšie k podnapitosti a opilosti. Patrí tu tzv. vikendové pitie, raz sa mi to môže stať. Pijem pre zábavu. Kritická fáza - stráca sa kontrola nad pitím. Alkoholik neovláda alkohol, alkohol ovláda alkoholika. V tejto fáze dochádza k telesným a duševným poruchám, krízy v manželstvách, spoločenský úpadok. Konečná fáza - chronické pitie. Závislosť sa prejaví pri odobratí alkoholu abstinenčnými príznakmi (trasenie, potenie, agresia, nespavosť).

Podľa MUDr. Martinove najviac u závislých alkoholikov trpí mozog. Odumieranie mozgových buniek má za následok poruchy koordinácie, chronické zníženie rozumovej činnosti, demenciu. Ďalej je to celý rad telesných chorôb, ktoré spôsobuje alkohol. Druhá časť prednášky patrila psychológovi Mgr. Stanislavovi. Mgr. Stanislav zdvoraznil, že samotná liečba nestačí, treba nájsť príčinu, prečo začal človek piť. Tak sa dostáva do ranného detstva a hľadá koreň - príčinu pitia, ktorú sa potom snaží odstrániť. Prednáška ďalej pokračovala, ako má prebiehať doliečovanie, keď sa pacient vráti

z liečenia. Na záver bola diskusia. Veľmi veľa otázok zo strany sociálnych pracovníkov, ktorí pracujú s takouto skupinou ľudí a odborné odpovede, ktoré vyplývali z praxe boli zaujímavé a obohacujúce, otázky a odpovede nemali konca.

Podnet na takéto stretnutie vznikol pri osobnom kontakte pri umiestňovaní dvoch bezdomovcov z nášho charitného centra v Čadci v psychiatrickom zariadení OLÚP Predná Hora, kde sa im čiastočne podarilo týchto ľudí dostať od závislosti na alkohole. V súčasnosti vidíme potrebu odbornej pomoci pri práci s takto chorými ľuďmi, ktorých posledná nádej je veľakrát aj v návšteve nášho centra, kde spolu hľadáme riešenia.

Kolegovia z iných zariadení ocenili takúto prednášku a preto sme dohodli s prednášajúcimi ďalšie konzultačné stretnutie, ktoré si pripraví podľa našich požiadaviek vyplývajúcich z praktickej činnosti s marginalizovanou skupinou občanov.

Katarína Melicháčová, CHSC Čadca

NOVÉ SLUŽBY GKAECH KOŠICE

Od začiatku roka sme pre viac ako dvadsať rodín zabezpečili základné potraviny a pre ďalšie rodiny šatstvo a látky na šitie (Košice, Michalovce, Veľké Kapušany). Začali sme aj s duchovnou službou vo väznici v Košiciach. Služba predstavuje rozhovory raz týždenne s dvoma väzňami vo výkone trestu. V apríli plánujeme školenie komunitného plánovania s rev. Cromwelom.

Anna Ivanková, GKAECH Košice

VIANOCE V DOME PRE NÚDZNYCH

Vďaka štedrej pomoci - daru od Rádu Maltežských rytierov, sme mohli aspoň trochu spríjemniť obdobie Vianočných sviatkov ľuďom v najväčšej núdzi, ľuďom bez domova. Finančné prostriedky, ktoré sme obdržali, boli použité na zakúpenie teplého spodného prádla a stravy pre ľudí v núdzi, aby aspoň počas najkrajších sviatkov v roku pocítili teplo domova. Pracovníci Domu pre núdzných pripravili pre nich Štedro-večernú večeru a rozdali teplé balíčky. Takto pripravili aspoň trošku štedrejšie Vianoce približne pre 40 ľudí bez domova, ktorí sa nachádzajú v núdzi.

Otčenášová, sekretariát DCH BB

ODČLENENIE CHSC ZVOLEN

K 31. 1. 2007 sa spod Diecéznej charity Banská Bystrica odčlenilo Charitatívno-sociálne centrum Zvolen, ktoré od 1.2.2007 bude fungovať pod názvom MARTA n.o. pod vedením sestry Cláry Mompó Vidal.

Otčenášová, sekretariát DCH BB

Farské Charity

Spracovala Katarína Lovásová

KLOPTE A BUDE VÁM OTVORENÉ...

Navštíviť farské charity na Liptove bolo pre mňa obohatením. Moje prvé kroky viedli do Liptovského Mikuláša. Tamojšia Farská charita funguje oficiálne od roku 1993. V tých časoch sa začali dobrovoľnícky venovať starým a chorým ľuďom. Navštevovali ich, pomáhali s drobnými nákupmi, občas bolo potrebné pomôcť zísť k lekárovi, po lieky... Neskôr prišla do Liptovského Mikuláša františkánska sestra Alojzia a tá založila Charitatívnu službu v rodinách. Ako hovorí dobrovoľníčka a koordinátorka farskej charity v Liptovskom Mikuláši Ľubica Vatrálová, to už boli profesionáli. Dobrovoľníci síce naďalej pomáhali starým

ľuďom, ale už sa im vytvoril aj priestor na to, aby mohli svoj čas venovať aj rodinám. Išlo hlavne o prácu so sociálne slabšími rodinami, s rodinami, ktoré mali viac detí. Práve v tomto období, podľa pani Ľubice, dostali aj nápad, ako si finančne „prilepšiť“, keďže pri podobnej činnosti sú aj financie potrebné a väčšinou ťažko dostupné. Začali teda vyrábať mikulášske a vianočné balíčky. Ľubica Vatrálová hovorí: „Rozbiehalo sa to pomaly, ale išlo to dopredu.“

Povzbudení týmito úspechmi, začali sa v Liptovskom Mikuláši zaoberať aj problematikou bezdomovcov. Pomohol tamojší dekan. Dal dobrovoľníkom priestory na fare. Tam si dobrovoľnícky zriadili provizórnu kuchynku s jedálňou, kde v zimnom období varia polievku pre tých, ktorí nemajú vlastný domov. Vlni v zimnom období od januára do marca vydali takto 585 polievok. Tieto dobrovoľníčky to však robia s nesmiernou láskou k blížnemu a obetavosťou. Nevydávajú im totižto „len“ polievku. „Viete, my im po tej polievke urobíme čaj, kávu. Oni si môžu u nás ešte v teple posediť, porozprávať sa. V podstate sa cítia, akoby ani nedostávali almužnu, ale akoby sedeli v reštaurácii...“ hovorí Ľubica Vatrálová. Dobrovoľníčky spolupracujú so všetkými potrebnými úradmi v meste a nešťažujú si. Ich pracovníci sa im snažia pomáhať, poradiť, pomôcť zorientovať sa medzi zákonmi a tak môžu viac pomôcť aj tým, ktorí to potrebujú.

Finančné prostriedky na prevádzku tejto minijedálne získavajú zo sponzorských da-

rov a z vlastnej dobrovoľníckej činnosti. Už sme spomínali balíčky, avšak nedávno začali dobrovoľníčky vyrábať v rámci vlastných možností aj adventné vence. Nejedná sa o nejaké horibilné počty. Avšak vlastnými silami, chuťou a dobrou vôľou pomáhajú a dávajú nádej tým, ktorým ju už nikto nedáva.

Z Liptovského Mikuláša do Oravskej Polhory

V Oravskej Polhore majú od roku 2003 tiež Farskú charitu. Ako mi prezradila jej koordinátorka Monika Beňušová, venujú sa hlavne pomoci viacpočetným rodinám, rodinám v sociálnej núdzi, sirotám, či polosirotám. Financii tiež nemajú nazvyš, ale pomáhajú vraj miestny podnikatelia. A, ako pani Monika zdôraznila, nechcú byť menovaní: „Viete, oni len pomáhajú, nechcú sa tým chváliť...“

Za všetko jeden príbeh

V Oravskej Polhore mali jednu rodinu so šiestimi deťmi. Pred dvoma rokmi sa Anton stal však vdovcom a o deti sa musel začať starať sám. Najstaršie malo 12 rokov a to najmladšie len 8 mesiacov. Všetci spoločne bývali v jednej jedinej miestnosti, plus ešte mali kúpeľňu. Táto rodina doslova spojila ľudí v obci. Ako hovorí pani Monika „pomohol, kto mohol“. Anton po smrti manželky musel prestať pracovať a zostať doma starať sa o deti. Mali rozostavaný dom, z ktorého však boli postavené iba základy. V mene charity boli oslovení podnikatelia z obce a tak sa všetko spustilo. Dvaja podnikatelia majú stavebné firmy a tak sa podarili múry, deka na dome, zaliatie betónom... Krytinu na streche si robil Anton sám. Ďalší podnikateľ mu urobil okná na celom dome aj s dverami a osadením. Tesár urobil krov, elektrikár elektroinštaláciu, vodár vodoinštaláciu... Medzitým si Anton menšie práce robil sám. „Bolo to tam aj krásne aj hrozné. Viete, veľakrát som Antona našla pracovať a na rukách držal najmenšie dieťa. Staršie deti im pri tom všetkom pomáhali. Jednoducho robil tak, ako mohol...“ hovorí Monika Beňušová. „Poslednou pomocou bolo, že sme mu v rámci Spišskej katolíckej charity poskytli 50 tisíc korún na nábytok. Z týchto peňazí si ešte dokázal kúpiť aj radiátory...“

Táto pomoc bola veľmi adresná a pospájala ľudí v obci. Každý sa snažil pomôcť v rámci svojich možností a ukázalo sa, že kde je vôľa, tam sa všetko podarí. Pani Monika dodnes túto rodinu navštevuje a v rámci skromných možností Farskej charity deťom pripraví aspoň malé balíčky na Vianoce.

S bezdomovectvom zatiaľ v Oravskej Polhore skúsenosti nemajú. Avšak so závislosťami áno. A nielen tam, ale aj v okolitých obciach. Preto sa Monika Beňušová rozhodla spolupracovať s levočskou Kruciátou - Hnutím oslobodenia človeka. Vecí, do ktorých sa dá použiť a pomôcť prostredníctvom nich konkrétne človeku, je vraj veľa.

Nech som sa na Liptove, či Orave stretla s ktorýmkoľvek z dobrovoľníkov pracujúcich vo Farských charitách, vždy som stretla človeka s otvoreným srdcom, ktorý sa maximálne snažil pomôcť. Všetci mi prizvali, že dvere, na ktoré sa klope, je potrebné otvoriť. A je jedno, kto za nimi stojí. Či je tam veriaci, alebo neveriaci, moslim, kresťan, čierny, biely... Vždy za tými dverami stojí človek, ktorému je potrebné podať pomocnú ruku. Ľudia, s ktorými som sa stretla pomáhali nezištne a poriadne nad rámec vlastných povinností.

Ak si hovoríte, načo sú vlastne dobré farské charity, tak vám na základe toho, s čím som sa stretla môžem povedať, že je to hlavne preto, lebo aj na dedinách treba pomáhať. Adresne, nezištne, s láskou... Veď dom nie je postavený v celku. A tak je to aj s farskými charitami. Každá jedna je jednou stavebnou tehlou na veľkom dome pomoci.

Tých, ktorým treba pomôcť, je veľa. A častokrát nejde ani o tú materiálnu pomoc. Ale jednoducho len o dobré slovo, len o to, aby mal človeka kto vypočuť. Vypočuť a nevyvyšovať sa nad ním, nezačať hneď mudrovať, že to alebo ono je tak a tak... Otvorená

dlaň, láskavé slovo a služba v tichosti je to, čo v dnešnej dobe chýba. V Liptovskom Mikuláši a Oravskej Polhore som videla, že sa to dá, že to nie je ťažké, že k tomu treba len trochu chuti a odvahy... Tam by som sa nebála zaklopať na dvere, lebo viem, že mi ich má kto otvoriť. Kedykoľvek.

Andrea Čusová

POMOC MÁ MNOHORAKÉ PODOBY

Na výzvu Mestského úradu v Čadci navštívili naše pracovníčky byt v panelákovom dome, kde bývajú dvaja bratia. Jeden z nich je inkontinentný, ležiaci, druhý brat je na čiastočnom dôchodku, ten sa o neho „stará“. Nedokázal brata prebaliť, vymeniť bielizeň, v byte narastal zápach, neporiadok a navyše nechcel prijať pomoc od druhých - mesto vybavilo domov dôchodcov, oni to neprijali. Keby brat odišiel, nedokázal by sám zaplatiť byt, prišiel by oň a časom by sa z neho stal bezdomovec. Naše dobrovoľné pracovníčky Farskej charity títo bratia prijali. Oni im vyupratovali, vydezinfikovali byt, vybavili lekárske vyšetrenie, požiadali o spoluprácu ADOS-ku, s ktorou sa teraz striedajú v ošetrovateľskej starostlivosti, pomáhajú im i v upratovaní, radou, vybavovaním zdravotníckych pomôcok. Sú síce pod „dozorom“ dobrovoľníčok, ale je to tiež pre nich motivácia, aby svoje vzťahy vylepšovali. Obidvaja sú im veľmi vďační, že môžu zatiaľ zostať spolu v byte i v prostredí, kde sa cítia skutočne dobre a sú spolu doma.

Helena Dlabáčová, dobrovoľníčka FCH Čadca

FARSKÉ CHARITY V ROŽŇAVSKEJ DIECÉZE

Za krátku dobu pôsobenia v službe riaditeľa Diecéznej Charity Rožňava som mal možnosť spoznať prácu dobrovoľníkov vo Farských charitách. Aj keď formy práce sú rôzne, cieľ ostáva vždy ten istý. S Božou pomocou všetci dobrovoľníci veria v svoje poslanie tam, kde vykonávajú svoju šlachetnú prácu, ktorá je naplnená láskou. Činnosť vo všetkých prípadoch prebieha pod záštitou duchovných správcom farností, ktorí dodávajú duchovnú silu.

FCH Lučenec

Farská charita Lučenec vo farnosti Navštívenia Panny Márie bola zaregistrovaná v októbri 2003. Pracuje pod vedením dobrovoľníčky p. Nagyovej Daniely. FCH združuje 8 až 13 dobrovoľníkov, ktorí svoju prácu vykonávajú cielene a pravidelne. Ich pomocná ruka vďaka prerozdeleniu činností s perfektným plánovaním zahŕňa oblasti ambulancie starostlivosti o bezvládných, pomoc mnohopočetným rodinám, externú hospicovú službu, duchovnú a psychickú podporu pre týrané ženy a deti, pomoc bezdomovcom, hlavne v zimných mesiacoch a prácu so šatníkom. Výbor úzko spolupracuje so správcom farnosti, kde je výrazná pomoc nielen pri organizovaní, ale aj pri

duchovnej podpore. Na pravidelných zasadnutiach dobrovoľníkov nechýba duchovný. Svojou prácou podporujú aj nezamestnaných, kde cez úrad práce sú poskytované služby cez zamestnancov na VPP s opatrovateľskou činnosťou. Dobrovoľníci FCH usmerňujú ich činnosť a riadia opatrovateľstvo. Medzi nezamestnanými sú potenciálne ďalší dobrovoľníci, alebo aj zamestnanci DCH. Farská charita v Lučenci je v štádiu svojej práce na úrovni, ktorá by mohla prerásť do charitatívno-sociálneho centra. V tomto im je potrebné zabezpečiť vhodnejšie priestory pre prácu, aby mohli rozšíriť činnosť aj o výdaj stravy. Tieto ciele boli predložené aj zástupcom mesta. Bol som požiadaný o pomoc a rád prijímam túto službu pre kolektív s vytvorením charitatívno-sociálneho centra v rámci Diecéznej Charity Rožňava.

FCH Divín

Táto najmladšia registrovaná FCH bola zapísaná v DCH Rožňava v januári 2006, ale činnosť dobrovoľníkov v tomto mestečku v Novohrade bola určite dlhšieho charakteru. Pod vedením duchovného správcu charity mons. Konštantína Loju bol vytvorený kolektív, ktorý významne ovplyvňuje život v tejto farnosti. Bývalá škola vedľa obecného úradu bola prestavaná na Dom charity s úplnou výbavou pre kuchyňu a výdajňu. Kolektív dobrovoľníkov starostlivo vedie p. Pikula Jozef s tajomníčkou p. Ružnou Jedinou. Obidvaja sú už dôchodcovia. Potreba realizácie cieľov vybudovania Domu Charity viedlo dobrovoľníkov k založeniu združenia „Diviniensis“. Združenie vykonáva činnosť charity, ale vykonáva aj činnosť v oblasti výchovy detí, založili knižnicu, spevokol. Úzko spolupracujú s obecným úradom. V tomto roku čaká dobrovoľníkov vo FCH spustenie prevádzky kuchyne, výdajne stravy, rozvoz stravy hlavne pre dôchodcov v dedine Divín a okolitých dedinách. Uvažuje sa aj s možnosťou rozvozu stravy pre sociálne stredisko do neďalekého Lučenca. Ďalšia etapa dobudovania zariadenia na opatrovanie starých a bezvládných formou útulku je ďalšou výzvou. V tomto čase sa začína na tom pracovať formou povolenia na túto činnosť. Otvára sa aj v tejto farnosti možnosť prerastenia dobrovoľnej farskej charity do sociálneho centra so službami blížnemu človeku.

FCH Krompachy

Jedna z najstarších FCH, ktorá bola zapísaná v januári 1994 pod vtedajším duchov-

ným správcom Vdp. Jozefom Leščinským. Farnosť Jána apoštola a evanjelistu je na rozhraní Rožňavskej a Spišskej diecézy. Je tam vplyv aj práce Spišskej katolíckej charity, čo vyplýva z geografickej polohy. Práca dobrovoľníkov je dlhodobá, čo sa niektorým farnostiam nepodarilo udržať.

Tu pozorujeme medzi dobrovoľníkmi silný vplyv správcu farnosti Vdp. dekana ThLic. Kosturka Štefana. Farská katolícka charita na Hlavnej 35 poskytuje sociálnu prevenciu a sociálne poradenstvo pre ťaž-

ko nemocných, bezdomovcom, týraným a zneužívaným. Raz ročne sa uskutočňuje na fare posedenie pre starých a osamelých. Kontakt so strany Diecéznej Charity Rožňava možno chýbal. Možno len povzbudenie, ale-

bo aj materiálnu pomoc by boli dobrovoľníci uvítali. Je tu výzva na pomoc a službu pre všetkých, čo dobrovoľnícku činnosť vykonávajú.

Farské charity v Rožňavskej diecéze sú aj v iných farnostiach. Ich práca je viac alebo menej známa. Registrovaných máme 12 farských charít takmer zo 100 farností v celej diecéze. Číslo hovoria o nízkom počte. Iné diecézne charity majú oveľa vyššie čísla. Vieme, že z rôznych príčin aj registrované farské charity už nepracujú. Ale sú skupiny dobrovoľníkov, ktorým nie je až tak dôležitá zviditeľnosť, ale cieľ práce - pomoc blížnemu. Dobrovoľníci pracujú takmer v každej farnosti v rôznej forme. Sme tu na to my - vedenie Diecéznej charity Rožňava, aby sme ich podchytili, poznali ich činnosť a pomohli im. Patrí Vám vďaka - všetkým známym aj neznámym dobrovoľníkom. Hore uvedené príklady hovoria o tom, že kde sa stretne viac dobrovoľníkov so spoločným cieľom, ich práca je pozhnaná. Dobrovoľníctvo môže prerásť do profesionálnej pomoci ľuďom v núdzi. Farské charity známe alebo skryté budú vždy tvoriť jadro pre vznik charitatívnej a sociálnej pomoci. Nemalú časť ich poslanie tvorí aj duchovná pomoc s podporou duchovných. Nech vyprosujú veriaci tejto zložke činnosti Diecéznych charít veľa Božského požehnanie.

Jozef Kováč, riaditeľ DCH Rožňava

KROMPAŠSKÝM DŮCHODCOM PRINESÚ OBEDY DOMOV

Krompachy - Mária Repašánová, Jozef Ondrejčák a Katarína Golabová bývajú na jednej z krompašských ulíc. S pribúdajúcim vekom ich trápia mnohé choroby a rôzne činnosti už ťažšie zvládajú. Táto trojica dôchod-

cov preto veľmi rada uvítala novú službu farskej katolíckej charity - donášky obedov priamo do ich domovov. „Je to veľmi dobrá vec a som spokojná“, prezradila K. Golobová. Rovnako spokojná je aj jej susedka M. Repašanová. „Jedlo mi prinesú priamo do domu a chutí mi“, uviedla J. Ondrejčák, 86-ročný dôchodca, si tiež nestázuje a vyhovuje mu, že sa nemusí o jedlo starať.

Viera Michalcová a Ing. Zuzana Volská pracujú v miestnej farskej charite. Práve tieto dve ženy krompašským dôchodcom rozvážajú obedy. Tie pripravujú v kuchyni miestneho Gymnázia. Starajú sa o šiestich ľudí, ktorí bývajú sami. Sú väčšinou nevládni, ťažko sa im chodí a tak si nemôžu nosiť obedy domov sami. O to sa postarajú tieto dve ženy každý utorok až štvrtok. „Okolo pol dvanástej idem do charity pre obedár, s ním idem do Gymnázia a potom rovno k dôchodcom. Ľudia si už na nás zvykli. Dokonca nás aj netrpezlivo čakajú, kedy im prinesieme obed. Sú radi, keď prídeme. Bývajú sami a tak sa môžu s niekým aspoň na pár minút pohovárať“, približuje V. Michalcová, ktorá sa s kolegyňou strieda každý týždeň. „Tým, že im donesiem obed alebo s nimi prehodím zopár slov, im aspoň trochu pomôžem. Robím to rada. Navyše aj jedlo si pochvaľujú“, zdôraznila V. Michalcová, ktorá cez deň pracuje aj vo farskej charite, kde zasa ponúka za symbolickú sumu obnosené šatstvo tým, ktorí to potrebujú.

„Každý prvý piatok chodím po domoch spovedať ľudí, ktorí nemôžu chodiť a tak som si všimol, že niektorí sú celkom odkázaní na pomoc druhých. Dokonca, že si nemôžu ani sami navariť. V súčasnosti máme niekoľko ľudí zamestnaných v rámci aktivačných prác, tak mi napadlo, že by dôchodcom mohli nosiť obedy a tým by im pomohli. Vyhlásili sme to v kostole a niektorí sa už aj prihlásili. Samozrejme, kto má záujem, môže sa ešte prihlásiť. Donášku obedov v rámci aktivačných prác cez úrad práce sme odštartovali na jar 2006. Dôchodcovia si pochvaľujú, že majú teplú stravu a že im ju aj donesú domov.“

K prvým trom postupne pribúdajú ďalší: Ing. Ivan Hanušovský, MuDr. Šofčík, Tekla Mosinová, Mária Vovňaniková, Júlia Bandžuchová, Alžbeta Kollárová, Mária Horváthová, p. Juričeková. Na káblovej televízii máme oznam o tejto bezplatnej službe a vždy nám niekto pribudne. Dve aktivačné pracovníčky by to nezvládli, museli k nim pribudnúť ďalšie dve a to Mária Bandžuchová a Anna Chibelová. Tie obedy nosia aj z nemocničnej jedálne a z jedálne Základnej školy na Zemanovej ulici. Ako si to dôchodcovia prajú, kde im najviac chutí. Máme z toho veľmi dobrý pocit, že aj touto službou nezabúdame na našich starších a osamelých farníkov. Ježiš nám odkazuje: Čo ste jednému z mojich najmenších urobili, mne ste to urobili.

ThLic. Štefan Kosturko

Z LÁSKY KU ČLOVEKU

Farská katolícka charita v Lučenci začala vyvíjať aktívnejšiu činnosť od roku 2003. Vo farskej charite sa združilo pár dobrovoľných nadšencov, aby začali plniť úlohy charity na pomoc tým, ktorí to najviac potrebujú. Hneď na začiatku sme narážali na značné problémy, nemali sme priestor na vykonávanie činnosti. Len po dlhšom čase sa nám podarilo prostredníctvom nášho pána primátora získať vyhovujúci priestor, v ktorom doteraz pracujeme.

Naša základňa sa postupne stabilizovala a toho času pracuje v našej farskej charite 11 dobrovoľníkov. Aj keď sme početne nie v silnom zložení, ale tým, že nadšenie členov trvá a čoraz viac sa zvyšuje, naša práca je značne obsírna. Každý z nás má prídelené úseky, na ktorých pracuje a snaží sa pomáhať podľa daných možností.

Služby, ktoré bežne poskytujeme sú napríklad: pravidelná návšteva nemocných a opustených ľudí, návšteva krízových ro-

stí a krízových centier, návšteva - pomoc ľuďom trpiacim v lučeneckom hospici, starostlivosť o bezdomovcov, mikulášske stretnutia s deťmi, predveľkonočné a vianočné aktivity, organizované vydávanie šatstva pre sociálne slabšie lučenecké skupiny a tiež pre odkázaných ľudí z okolitých obcí. Máme zmapované rodiny, kde je potrebná denná návšteva našich členov a ďalších dobrovoľníkov, ktorí vykonávajú charitatívnu prácu. Pomáhajú pri nákupoch, zabezpečujú lekára, lieky, ale najmä dodávajú duchovnú podporu a v prípade požiadania aj modlitby pri nemocných. Ďalšiu časť tvorí pravidelná návšteva sociálne slabších viacdetných rodín, kde je sociálna základňa veľmi slabá a kde potrebujú okrem materiálnej podpory aj sociálne spoločenstvo, vzájomné porozumenie a pomoc.

Vďaka našim dobrodincom, ktorí najmä v predvianočnom období prispeli aj finančnými čiastkami, môžeme plánovať aj v priebehu roka darovať základné životné potreby ako potraviny, hygienické potreby, detskú výživu, pampersky a podobne. Takýchto rodín máme v Lučenci a okolí okolo 8 až 10 a práve v mesiaci január sme dodali veľké množstvo základných potravinových produktov a ošatenia. Podľa nalieha-

vosti dodávame aj bytové zariadenia najmä váľandy, skrine a podobne. Sú rodiny kde s desiatimi deťmi žijú v nevyhovujúcich podmienkach a my sa snažíme zlepšiť ich životné podmienky.

Pravidelne navštevujeme aj krízové centrum pre týrané deti a krízové centrum pre týrané matky s deťmi. Naša návšteva má za cieľ pohovoriť si s týmito ľuďmi a vliať im novú nádej pre život. Deti majú dobrú pani riaditeľku a matky s deťmi sú vďačné, že majú dobrý dočasný domov pre seba a pre svoje deti. Na deti z krízového centra sme nezabudli ani pri organizovaní dvoch úspešných výletov na konci školského roka a to do Bojníc a do Sv. Antona s návštevou banského múzea. Len vďaka dobrým ľuďom sme mohli uhradiť náklady súvisiace s týmito akciami.

Osobitná starostlivosť sa venuje pre ľudí trpiacim v lučeneckom hospici. Už len to, že 4. februára 2006 sme sa spolu s duchovnými otcami zúčastnili vysvätenia hospicu, nás akosi viaže s týmto zariadením.

Máme medzi sebou veľmi ochotného nadšenca pána Milana. Hlboko cítiaci človek, ktorý dennodenne je pri lôžkach chorých, pomáha im drobnými službami a tiež je veľkou duševnou vzpruhou, keď v prípade požiadania sa s nimi modlí sv. ruženec alebo iné modlitby. Na tomto oddelení ležala matka syna ktorý na alkohol, a drogy minul všetok matkin majetok a ktorý sa toho času nachádza v odvykacej kúre v zariadení charity. Aké dojemné bolo odpúšťanie matky synovi a nie me-

nej dojemné riadky, ktoré napísal nášmu členovi za starostlivosť o matku v hospici. Zmäklo srdce syna aj vďaka ľuďom, ktorí sa pričínili o to, aby matka zmierená so synom a po prijatí sviatostí, mohla pokojne odísť do večnosti. Na pohrebe okrem našich členov nebol nikto z rodinných príslušníkov a ako s vďakou zneli slová nášho pána dekana keď uviedol, že naša malá charita nezabúda na dôstojnú rozlúčku ľudí, ktorí nemajú najbližších.

Všetkým nám je na radosť, že sa nám podarilo nájsť svoje miesto v živote mladému chlapcovi, ktorý po 18 rokoch opustil detský domov a ktorý sa v bezradnosti obrátil na našu charitu. Robili sme čo sme mohli. Najprv sa zabezpečovalo zamestnanie z časti ubytovanie a neskoršie sa podarilo nájsť trvalé ubytovanie, za čo je nám veľmi povďačný. Sledujeme jeho život, nezabudli sme na neho ani na Vianoce a teší nás, že sa dobre osvedčil v živote.

V mrazoch podalo mesto pre bezdomovcov pomocnú ruku a to tým, že bola otvorená ubytovňa, kde sú dve miestnosti s desiatimi posteľami a hygienickým zariadením. Naša charita ihneď zariadenia, vždy večer po príchode bezdomovcov im podávala obložené chlebičky a teplý čaj, vždy z vlastných prostriedkov. Takto sme aspoň čiastočne pri-

spievali na to najnutnejšie. Tiež sme sa postarali o teplú obuv a odev pre týchto ľudí. Do budúcnosti by sme chceli spolu s mestom zriadiť trvalý výdaj stravy večer pri príchode a ráno pri odchode ľudí zo zariadenia. Zariadenie sa má rozšíriť o nocľaháreň aj pre ženy. V decembri naša charita vyvíjala veľké aktivity. Šiesteho decembra náš Mikuláš vystrojil darčekmi a sladkosťami navštívil deti z krízového centra, zdravotne postihnuté deti na Slatinke a tiež rodiny a domácnosti, kde o túto návštevu požiadali. Dojímavé bolo stretnutie s deťmi na detskom oddelení v nemocnici, kde nemocné deti prijali Mikuláša s prevkapaním a v nejednom očku zažiarila radosť, keď obdržali malé pozornosti. Aká vzájomná pohoda vládla medzi Mikulášom a deťmi z krízových centier, ktoré ako celkom malé prechádzajú ťažkými životnými skúškami. Ako vďačne spocínuli v náručí našich členiek charity, z čoho sme vytušili, že im chýba materinská láska. Len vďaka našim dobrodincom, sa nám opakovane darí pripraviť sladkosť a darčeky na najkrajšie sviatky roka - Vianoce. Prostredníctvom oznamov v kostole a tiež cez naše Mestské noviny získavame dobrovoľníkov, ktorí nielen finančne podporujú vianočné akcie, ale i napečením sladkostí a dodaním ovocia, podporujú myšlienku podarovania tým, ktorí takúto pomoc potrebujú.

Všetko sa sústreďuje v miestnosti charity, odkiaľ sa rozdeľuje najmä: pre sociálne slabšie a odkázané rodiny s deťmi, pre krízové centrá, pre osamelých ľudí a pre ďalších podľa naliehavej potreby, vrátane pre bezdomovcov. Býva už tradíciou, že každoročne sa na našej fare varí vianočná kapustnica pre bezdomovcov. Aj v poslednom predvianočnom čase naša kapustnica zaznamenala úspech. Veď okolo 50 litrov teplej kapustnice sa vydalo pre ľudí v núdzi, pričom každý ešte obdržal vianočný balíček. To že sa o tejto akcii dozvedia ľudia, zariaďujeme oznam cez mestský rozhlas. Pri týchto zámeroch chceme ostať i naďalej.

Nie malú činnosť vykonávame tým, že vydávame šatstvo a obuv pre odkázaných ľudí. Veď keď si zoberieme v úvahu, že v roku 2006 sme vydali 8730 kusov ošatenia, predstavuje to úžasnú podporu pre ľudí. Aby sme vždy dopĺňali potrebné súčasti odevov zverejňujeme oznamy v našich mestských novinách, čo má vždy dobrú odozvu. Naša charita je takto pripravená pre výdaj šatstva štyri dni v týždni. Nie je to láska prejavujúca sa skutkami?

Naše plány chceme s Božou pomocou naďalej realizovať a rozširovať aktivity slúžiace pre ľudí. Snažíme sa, aby ľudské srdcia boli otvorené, aby bolo blízko človeka ku človeku.

FCH Lučenec, DCH Rožňava

SLOVAK TELEKOM DAROVAL SKCH POČÍTAČOVÉ ZOSTAVY

Slovak Telekom daroval Slovenskej katolíckej charite (SKCH) 3 počítačové zostavy. Každá zostava obsahuje aj 17" monitor.

SKCH ďakuje Slovak Telekomu za ústretovosť a pomoc. Počítačové zostavy prispievajú k efektívnejšej službe ľuďom, ktorí sa ocitli v núdzi.

Všetky 3 počítačové zostavy spolu s monitormi prebral osobne asistent generálneho sekretára SKCH, pán Radovan Gumulák. V najbližších dňoch by mali byť vybavené potrebným softwarom a následne plne využívané.

Generálny sekretár SKCH Mgr. Ing. Juraj Barát povedal: „Som vďačný za tento dar a verím, že tieto počítače prispievajú k zvýšeniu kvality našej práce v prospech núdzných. Ďakujem Slovak Telekomu, že našu prosbu zobral vážne a verím, že sa nám podarí v budúcnosti rozvinúť vzájomnú spoluprácu a spoločne stať blízko pri človeku“.

KL

DEPAUL SLOVENSKO N. O.

Depaul Slovensko n.o. je nezisková organizácia založená najmä na prekonanie a zmiernenie sociálnej núdze u bezdomovcov a na zabezpečenie lepšej integrácie bezdomovcov do spoločnosti. Nadväzuje na tradíciu a dlhoročné skúsenosti anglickej organizácie Depaul foundation v práci s neprispôsobivou skupinou bezdomovcov, ktorí trpia zdravotnými, mentálnymi problémami, či závislosťou.

Vízia skupiny Depaul je, že „každý by mal mať miesto, ktoré volá domovom a patrí do svojej komunity“. Naša misia je „ponúknuť ľuďom bez domova a znevýhodneným skupinám ľudí príležitosť využiť ich potenciál a umožniť im robiť pozitívne rozhodnutia o budúcnosti“. Rozvoj služieb pre bezdomovcov v Bratislave je v súlade s našou víziou a misiou, ako aj s našimi vinnostiškami hodnotami.

Cieľom neziskovej organizácie Depaul Slovensko n.o. je: nájsť vhodné priestory a v prípade potreby zabezpečiť ich rekonštrukciu, na: nízkoprahovú nocľaháreň so zimnou prevádzkou pre cca 50 ľudí, denné centrum pre vyše 100 ľudí a nízko prahový celoročný útulok pre vyše 25 ľudí, zaistiť, aby denné centrum poskytovalo základné služby (strava, poradenstvo) a bolo v spojení so sociálnym poraden-

stvom a zdravotnými službami, vyhľadať a vyškoliť pracovníkov pred začatím projektu, využiť možnosti výmenných pobytov personálu a ich supervíziu v skupine Depaul na zabezpečenie kvalifikovaného a motivovaného personálu a dobrovoľníkov.

NÍZKOPRAHOVÁ NOCĽAHÁREŇ - ÚTULOK DEPAUL

Cieľom projektu nízkoprahovej nocľahárne (útulku) DEPAUL, ktorú zriadila charitatívna katolícka organizácia Depaul Slovensko, n.o. v spolupráci s Magistrátom hlavného mesta SR Bratislavy, je pomôcť ľuďom bez domova a vylúčeným skupinám v Bratislave formou poskytovania prístrešia v zimnom období 2006/2007 a zamedziť tak zbytočným úmrtiam v dôsledku podchladenia. Jedná sa najmä o skupiny ľudí bez domova, ktorí majú mentálne problémy, užívajú alkohol alebo drogy, sú neprispôsobiví alebo potrebujú základnú lekársku starostlivosť.

Útulok sa nachádza na Ivánskej ceste 22 v Bratislave-Ružinov, je otvorený denne od 18.30 do 7.00 hod. Do útulku je potrebné prísť najneskôr do 23.00 a opustiť ho ráno do 7.00 hod. V čase 23.00-6.00 je nočný pokoj. Útulok poskytuje svojim klientom možnosť prespania, hygieny a jedno teplé jedlo (večeru). Večera sa vydáva denne od 19.30 do 20.30. Ubytovanie sa poskytuje občanom, ktorí sú bez prístrešia a nachádzajú sa v sociálnej núdzi. Telefonický kontakt (denne od 18.00 do 8.00): 0911 447 557.

Ak máte možnosť finančne podporiť projekt nízkoprahovej nocľahárne (útulku) DEPAUL, posielajte prosím Vaše príspevky na č. ú.: 2621521983/1100. Za Vaše dary úprimne ďakujeme.

KL, RG

Špeciálna vlastnosť – „muzikosenzitivita“

Martin Brestovanský, gitarista, spevák, skladateľ, textár a manažér kapely Trinity group, je usmievavý umelec a praktický filozof s príjemným pokojným hlasom. O hudbe a reálnom živote prostredníctvom časopisu Charita porozpráva aj Vám.

Martin, čo pre Teba v živote znamená hudba?

Pre mňa je hudba urýchľovač emócií. Asi som – ako to nazvať – „muzikosenzitívny“. Keď počujem dobre zahrnú peknú skladbu s výbornými aranžmánmi akoby ma to na chvíľočku posunulo mimo reality, ktorá je drsná a plná povinností. Potom sa do tej reality vrátim a mám viac chuti jej drsnosti odolávať. Muziku ale nepreceňujem. Pre dobro či zlo sa človek rozhoduje z iných dôvodov. Hudba len dodáva náboj a energiu. Aj s tvorbou je to tak, že človek najprv zažije silný dotyk reality, až potom to premietne do svojho spôsobu vyjadrenia. Myslím, že z každej skladby sa dá vycítiť, či je za ňou život alebo je len remeselným produktom; nehovoriac o texte.

Na gitare som začal hrať s nástupom puberty motivovaný romantickými predstavami o vzťahu chlapca a dievčaťa... Čoskoro som začal účinkovať v speváckom zbore u saleziánov v Trnave na Kópánke a zmysel hudby sa zmenil. Bol v tom, že ma zaradovala do partie. Keď sme zo zboru vyrástli, dali sme dokopy kapelu. Jej zostava sa kryštalizovala a s prichádzajúcimi ľuďmi som začal vnímať aj ďalšie rozmery toho, čo robíme: zodpovednosť voči ľuďom, pred ktorými hráme, odhodlanie a práca na sebe, sebaspytovanie – stojí to za to? Veď to poznáš...

Ľudia ako Jakub (bicie) a Filip (basgitar) Hittrichovci, Mária Čírová (spev) sú pre mňa, zarytého sangvinika, veľkým obohatením tímu, ako sa dokážu venovať jednej veci a všetko pohodlie obetovať hudbe, ktorá na Slovensku určite nie je zlatou baňou.

MARTIN BRESTOVANSKÝ

pracuje v regionálnych novinách, prednáša filozofiu a animáciu na Trnavskej univerzite, kde bude tento rok obhajovať dizertačnú prácu v oblasti sociálnej prevencie. Je členom a manažérom skupiny Trinity group, ktorá v roku 2006 vydala album Na tisícich miestach. Spoluorganizuje duchovné cvičenia v krásnej prírode za Detvou. Žije v Trnave, je ženatý a s manželkou Mirkou majú dve malé deti.

Naše poslanstvo by som formuloval takto: Zamierme na hĺbku, aby nám optimizmus vydržal naveky.

Akému hudobnému žánru sa venuješ? Robíte s kapelou aj koncerty? Z Vašej dielne už pochádza jedno CD. Priblíž nám ho a poraď, kde sa dá zohnať.

S Trinity group „robíme“ kresťanskú hudbu, žánrovo ale ťažko uchopiteľnú. Chceme sa vyhnúť lacnému popu, ale na druhej strane zostať počúvateľní – nech tie pesničky sú dobré nápady, nech majú melódiu a zmysluplný text. Aranžmány a harmónie potom „varia“ bratia Hittrichovci. Možno preto nesúkame jednu vec za druhou.

Koncertovať by sme chceli však viac, ako doteraz a konečne je to celkom reálne. Musím sa poďakovať skvelým ľuďom: Vladovi Slezákovi a Maťovi Korcovi z Nadácie Jána Korca, že nám sprostredkovali, či priamo darovali dosť financií na tento rok.

Chystáme koncert v Trnave, Bratislave, Seneci, Skalici a ak nájdeme dobrých sprostredkovateľov, tak aj v Žiline, Banskej Bystrici, Prešove a v Košiciach.

Všetky koncerty súvisia s (trochu oneskoreným) promom pre CD Na tisícich miestach. Je to 11 fajn skladieb, z ktorých niektoré zreli aj 10 rokov. A sú o Živote...

CD sa dá najjednoduchšie zohnať na koncerte, prípadne potom v predajniach SSV po celom Slovensku, v Dobrej Knihe v Trnave alebo na webe: www.trinitygroup.sk – tam je o nás toho dosť.

Máš krásnu rodinku. Ako prežívaš život v spoločenstve svojich najbližších?

Mám krásnu rodinku. A ženu, ktorá má v láske stále náskok. Vidím, ako je Mirka stále rozumnejšia a múdrejšia. A jej intuitívna akoby vrodená láska sa dennodenne prejavuje a ja som ten šťastlivec, ktorý si ju odnáša. To, čo prežívame, je pre mňa dôkazom Božej prítomnosti. Toho, že On sa stará a že je stále na našej strane. Drevo stromu, z ktorého sme jedli, sa stalo drevom kríža, z ktorého sa k nám skláňa. Možno preto som na Mirku, Jakuba a Adamka tak naviazaný, lebo kedykoľvek sa na nich pozriem, evokujú vo mne Boží zmysel a šťastie. A neodvolateľnú lásku.

Viem, že pomáhaš v saleziánskej farnosti Kópánka v Trnave. Čo konkrétne si už robil a aj v súčasnosti v tejto oblasti robíš?

Bola to taká pekná tradícia – každý, kto sa chcel na Kópánke realizovať, musel byť animátorom. Aj ja som sa tak dostal k partii malých chlapcov, a dúfam, že to nebolo obohatením len pre mňa. Teraz už sú z nich mladí muži kúsok pred sobášom...

Postupne však človek v stredisku nabera ďalšie aktivity (letné tábory, celoslovenské stretnutia mladých, strediskové zábavné programy a pod.) a v istom momente uverí tomu, že je dôležitý. Klasická hrozba. Je len otázkou času, kedy príde vytriezvenie. Boh sa však stále stará...

Momentálne robím málo, ale snažím sa robiť to dobre a predovšetkým vidím pomoc a jednoznačný vplyv Ducha Svätého. S tým, v ktorom je salezián - radca pre pastoraáciu mládeže na Slovensku, pedagogička, saleziánsky spolupracovník a divadelný režisér pripravujeme zážitkové duchovné cvičenia, ktorých cieľom je sonda do reality. Ide o snahu odstrániť falošnú predstavu o sebe a o Bohu, ktorá nás zväzuje a zakrýva nám korene našej hriechnosti a spôsobuje, že sa vlastne stále správame rovnako zle, len si to vieme stále sofistikovanejšie ospravedlňovať. Už o pár dní spustíme aj web: www.duchovnecvicia.sk.

PRACUJEŠ AKO MANAŽÉR REGIONÁLNYCH NOVÍN, PREDNÁŠAŠ NA TRNAVSKÉJ UNIVERZITE, MÁŠ RODINU, POMÁHAŠ VO FARNOSTI (NEVIEM, ČO ĎALŠIE...). AKO SA TI DARÍ NÁJSŤ SI ČAS NA HUDBU, ZHŇANIE PEŇAZÍ NA HUDBNÉ PROJEKTY A TO UŽ NEHOVORÍM O NEJAKOM VOĽNOM ČASE NAPRIKLAD NA ŠPORT?

Keby sa našiel kúzelník, ktorý by mi pravidelne dával plat regionálneho manažéra a ja by som sa mohol venovať ostatnému, túto súčasť života by som s pokojom oželel a celý deň by som si brnkal na gitare. Realita je ale trochu prísnejšia... Všetko, čo robím, je bez prestávky napratané jedno vedľa druhého. Moja žena by určite chcela počuť, že pri inej by som si to dovoľil nemohol. Vďaka Bohu!

Za rozhovor ďakuje
Katarína Michalčíková

Slovenská katolícka charita pomáha v Indonézii

Slovenská katolícka charita podporila projekt obnovy a rekonštrukcie oblastí zničených tsunami v provincii Aceh v Indonézii sumou 100.000,- EUR z finančných prostriedkov získaných z verejnej zbierky konanej na tento účel.

Slovenská katolícka charita spolupracuje na projekte humanitárnej pomoci a obnovy zničených obydli v provincii Aceh s Caritas Schweiz (Švajčiarska katolícka charita), ktorá je zároveň vedúcou organizáciou a riadi a realizuje všetky aktivity projektu. Celkovo sa investuje v rámci projektu viac ako 17 mil. USD. Na financovaní projektu sa podieľajú aj ďalšie členské organizácie Caritas Europa.

Provincia Aceh, kde je pomoc realizovaná, bola jednou z oblastí, ktoré boli najviac zasiahnuté zemetrasením a následnými tsu-

nami koncom decembra r. 2004. Tisíciky rodín stratili strechu nad hlavou.

Cieľom projektu je vybudovanie 1286 domov odolných voči zemetraseniu pre rodiny, vybudovanie zničenej infraštruktúry a uplatnenie špeciálnych stavebných technológií so zvýšenou odolnosťou obydli voči otrasom a vode.

Zatiaľ čo rodiny, ktoré stratili strechu nad hlavou bývajú v dočasných prístreškoch postavených Charitou na tento účel, sú pre nich budované nové jednoposchodové domy s betónovými základmi a múrmi spevnenými špeciálnymi kovovými výstužami. Nové domy sú budované iba pre rodiny, ktorých obydlie bolo úplne zničené a tiež tieto rodiny nevlastnia inú náhradnú nehnuteľnosť, kde by mohli bývať.

Radovan Gumulák, asistent generálneho sekretára

SKCH pomáha školíť chudobných v Pakistane ako stavať domy

Okrem stanov, mobilných toaliet, stravy a vody, ktoré poskytla Slovenská katolícka charita v spoločnom projekte s Caritas Austria (Rakúska katolícka charita) obetiam zemetrasenia, pomohli teraz obe charity spoločne v druhej fáze pokračovania projektu miestnym obyvateľom stavať domy. V Pakistane mnohí chudobní ľudia po zemetrasení koncom roka 2005 stratili svoje domovy. Dôvodom bolo aj to, že domy boli postavené veľmi nekvalitne. V rámci projektu sa zorganizovalo 7 školení v štyroch

hlavných oblastiach najviac sužovaných zemetrasením. Cieľom školenia s názvom „Ako postaviť dobrý dom“ bolo naučiť miestnych obyvateľov ako postaviť dobrý dom bez zbytočne vysokých nákladov a s využitím stavebných technológií, ktoré zvýšia odolnosť domu voči otrasom a vplyvom počasia. Vďaka stavebným inštruktorm, ktorí viedli školenia v miestnom jazyku sa mohli účastníci školenia naučiť potrebné stavebné metódy.

Radovan Gumulák, asistent generálneho sekretára

Finančná podpora štúdia pre Ismaela Doru z Haiti

Slovenská katolícka charita (SKCH) sa pripája k iniciatíve Spoločnosti dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul, ktoré hľadajú finančnú pomoc pre mladého študenta Ismaela Doru z Haiti. Ismael Dora je 25-ročný mladý muž, ktorý v októbri 2006 nastúpil na Národnú diplomatickú a konzulárnu akadémiu na Haiti, kde študuje prvý ročník diplomatických vied. Ismael pochádza z chudobnej viacdetej rodiny, ktorá mu nemôže štúdium financovať. Je človekom veľmi serióznym, inteligentným a nábožným. Ku všetkému sa stavia čestne a disciplinovane. Veľmi rád číta. Je dynamický. Celková sociálno-ekonomická situácia na Haiti je veľmi zlá, nestabilná a neustále sa zhoršuje. Z tohto dôvodu je pre Ismaela nereálne zohnať finančnú podporu na svoje štúdium od svojich príbuzných či z verejných zdrojov. Pomoc mu prisľúbili dcéry kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul, kto-

ré aj touto formou hľadajú ľudí ochotných prispieť na jeho štúdiu.

Ismael sa snaží na svoje štúdium získať finančné prostriedky nielen od dobrodincov, ale aj vlastnou aktivitou. V súčasnosti začal pripravovať vlastné hudobné CD, ktoré by sa malo predávať aj na Slovensku a v Českej republike, pravdepodobne od marca 2007. V prípade, že by ste chceli prispieť Ismaelovi na štúdium, môžete tak urobiť na účet vyhradený pre tento účel, ktorý zriadila Spoločnosť dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul: 2615179261/1100.

S radosťou by sme uvítali snahu tých, ktorí by chceli na Ismaelove štúdiu prispievať pravidelne, napr. mesačne. V prípade vášho záujmu získate potrebné informácie u kontaktných osôb.

Za vašu pomoc vám už vopred zo srdca ďakujeme!

KL v spolupráci so sr. Annou Blehovou

„OPERÁCIA VIANOČNÉ DIĎA 2006“

Mali sme balíčky a prázdne ruky.

Chcela by som sa Vami podeliť s o charitatívnom projekte „Operácia Vianočné dieťa 2006“, od americkej nadácie „Samaritan´s Purse International“, ktorá pod vedením Franklina Grahama koordinuje zber a distribúciu vianočných darčkov v krabiciach od topánok pre deti po celom svete. 4 balíčky sme odovzdali deťom z dvoch sociálne slabších rodín, ktoré spolu s matkou stretávame vo vchode Gréckokatolíckej katedrály v Prešove. Tieto deti nemôžu zato, že vyrastajú v týchto patologických rodinách, ktoré často odmietajú pomoc a vyhovuje im takýto spôsob života. Ozdravenie týchto rodín je dlhodobým procesom reedukácie a sociálnej pomoci. Tento Vianočný darček, bol posolstvom Lásky a radosti pre tieto deti. 14 balíčkov sa odovzdalo 20.12.2006 deťom do zariadenia Gréckokatolíckej diecéznej charity, Domu sv. Anny v Starej Ľubovni.

Dom sv. Anny, GKDCH Prešov

PREDVIANOČNÉ STRETNUTIE KLIENTOV A PRIATEĽOV DOMU SV. ANNY

„Boh miluje toho, kto dáva s radosťou. Najlepšie spôsobom, ako ukázať naše vyznanie Bohu a iným ľuďom, je prijímať všetko s radosťou.“
Matka Tereza

Dom sv. Anny v čase, keď ešte nebolo v televízii toľko reklám na „kvalitné prežitie Vianoc“ rozmýšľal ako potešiť našich 14 handicapovaných zverencov v predvianoč-

nom období a preto sme napísali projekt do nemeckej nadácie SAMARITAN, kde sme uspeli a zabezpečili sme si darčeky pre našich 14 kombinovane postihnutých detí. Ďalším krokom bolo nájsť vhodné miesto, kde by sme mohli tieto darčeky deťom v prítomnosti ich rodičov odovzdať, pretože naše zariadenie je maličké a všetci by sme sa doň nezmestili. Aj v tomto prišla pomoc od správcu Gréckokatolíckej farnosti v Starej Ľubovni o. Maroša Dupňáka, ktorý nám umožnil uskutočniť túto aktivitu v ich Kresťansko-pastoračnom centre pod gréckokatolíckym chrámom 20.12.06. Sme predsa kultúrne ľudia a k tomu, aby sme si v pokoji posedeli potrebujeme niečo aj pre

naše „fyzično“, a tak nám bolo dopriate prostredníctvom Malteských rytierov sa potešiť aj „hostinou v hodnote 5059,50Sk“ ako ju nazvali naši zverenci. Program tohto stretnutia nebol oficiálny, pretože atmosféra Vianoc a charakter nášho zariadenia nemá v úmysle „veci robené z radosti“ zasadovať, preto súčasťou bolo pripomenúť si začiatky zakladania nášho zariadenia, ako aj trápenia, ktorými sme museli prejsť ale taktiež radosti a úspechy, ktoré sme si na „profesionálnej“ úrovni zabezpečili húževnatou prácou a neodbytnosťou.

Spropagovali sme aj nadáciu SAMARITAN, prostredníctvom videoprojektoru a taktiež sme rodičom predstavili oficiálne nášho nového riaditeľa PhDr. Petra Valička. Po týchto aktivitách sa začalo počas videoprojekcie rozdávanie darčkov, ktoré rozjasnili oči nielen dietkam, ale vtisli do očí aj slzu ich rodičom. Naši prizvaní hostia, o ktorých môžeme skôr hovoriť ako o našich profesionálnych partneroch v ľudskej podobe, len v nemom úžase sledovali celú atmosféru (ako sa neskôr zdôverili) tejto našej maličkovej akcie.

„Čerešničkou na torte“ bol na tejto akcii dar, ktorý priniesol náš pán riaditeľ od koleďníkov Dobrej noviny, ktorý darovali pre Dom sv. Anny celú tašku farbičiek, ktorá tak zaujala moderátorku káblovej televízie, že povedala, že toto je to „krásne“, prečo chce robiť reportáže takéhoto typu, hoci ju prízývajú na iné akcie, ktoré je potrebné zverejniť. A ku koncu sa dostaneme viacmenej na začiatok, k citátu matky Terezy, ktorá povedala: „Boh miluje toho, kto dáva s radosťou“. Naša malá akcia s „veľkým srdcom“ sa premietla do našich životov a do životov našich hostí. Pani poslankyňa VÚC, ktorá je mimochodom už naša dlhoročná ľudská patrónka, pri odchode povedala: „Mne je u Vás vždy tak dobre“. Dávať s radosťou a bez pretvárký má podstatu v hlboke tvojho i môjho srdca.

Dom sv. Anny, GKDCH Prešov

ČO SME ZAŽILI A ČO UŽ DOKÁŽEME

Dom sv. Anny v Starej Ľubovni, ktorého zriaďovateľ je Gréckokatolícka diecézna charita od augusta 2006 do januára 2007 realizoval projekt „Voľnočasové aktivity pre handicapované deti“ za podpory Nadácie SPP, spolu s projektom „Príprava na samostatné bývanie s asistenciou“ za podpory dotácie z MPSVR SR, ktoré boli zamerané na podporu získania nových zručností pre deti so špeciálnymi potrebami. Naučiť ich také zručnosti, ktoré by im mohli napomôcť žiť kvalitnejší život v budúcnosti. Záverom konštatujeme, že tento rok nás priviedol k novým stimulom, ktoré začíname realizovať síce malými krokmi ale s veľkým odhodlaním pomôcť žiť kvalitný život aj handicapovaným deťom a mládeži.

Čo projekty priniesli: Krúžok varenia - práca so škrabkou na zemiaky, šúpanie zemiakov, klepanie rezňov a ich obalenie v trojobale, príprava chladeného kurčata na pečenie (umyje ho, okorení), príprava zemiakovej kaše a kapustového šalátu, vymiešanie materiálu na puding, postavenie mlieka na sporák a následné dovarenie s asistenciou, vymiešanie plnky do koláča a rozotrenie na korpus, príprava jednodhubky (piškóta, banán, čokoláda). Krúžok cestovania - deti cestovali autobusom SAD, MHD, vlakom. Takéto zážitky, ktoré sa nám zdravým ľuďom javia ako niečo normálne, prinášajú handicapovaným veľkú chuť do boja s ich nepriaznivým životným osudom a prekážkami, ktoré im bránia žiť plnohodnotný život. Krúžok šikovných rúk - dievčatá sa učili vyšívať, pliesť a pod. Chlapci si stavali, konštruovali rôzne stavebnice. Spoločne maľovali, vystrihovali, lepili a výsledkom boli aj pekné obrázky, pohľadnice. V budúcnosti cez nadobudnuté zručnosti s krosnami môžu byť zaradení do chránenej dielne a neskôr chráneného pracoviska.

Rodičia handicapovaných detí si tieto aktivity pochvalovali a badali rozdiely aj v správaní svojich detí, ktoré sa zaujímali o nadobúdanie zručností pri určitých aktivitách aj v domácom prostredí. Susedia Domu sv. Anny projekt zhodnotili nasledovne: „Je to naozaj dobré, že toto robíte pre tieto choré deti, až mám chuť urobiť nejakú zbierku, aby ste v tom nemuseli skončiť“ (manželka domovníka objektu, kde sa Dom sv. Anny nachádza). Študenti sociálnej práce sa vyjadřili: „Naozaj sa im nevenujete iba z povinnosti, je to super aj ja by som raz chcela robiť takéto veci.“ a klinický psychológ: „Veľmi pozitívne hodnotím Vaše aktivity, a to hlavne z dôvodu, že táto cieľová skupina ak nemá využitý čas dostáva sa do stavu, ktorý je sprevádzaný rôznymi ťažkými poruchami správania z „ničnerobením“. Vedúca soc. vecí a rodiny na OÚPSVaR v Starej Ľubovni sa k projektu tiež vyjadřila, že je potrebné sa venovať práci s osobami s postihnutím a poslankyňa VÚC Prešov povedala: „Mne je u Vás vždy tak dobre, keď vidím s akou zaniatenosťou sa staráte o tieto deti“.

Ďakujem v mene všetkých detí i personálu.
Mgr. Soňa Gaborčáková, Dom sv. Anny, GKDCH Prešov

ŠTEDRÝ DEŇ V PREŠOVE

V priestoroch Nocľahárne Archa v Prešove si na Štedrý deň pripomenuli narodenie Ježiša spoločne s duchovným správcom Gréckokatolíckej diecéznej charity v Prešove (GKDCH) päťdesiat bezdomovci.

Najskôr sa všetkým prihovoril riaditeľ GKDCH PhDr. Peter Valíček. Poprial všetkým hlavne sviatky naplnené pokojom. O. Jozef Voskár, duchovný správca GKDCH v Prešove, zdôraznil, že Ježiša ako prví prišli pozdraviť tí najbiednejší a On s pokorou z tej najväčšej lásky k tým najbiednejším prišiel ako ku prvým. Bez Boha niet budúcnosti tohto sveta.

Klientov čakala Štedrá večera na ktorej nechýbali oblátky s medom, kapustnica, zemiakový šalát, rybie filé a cukrovinky. Na darčkové balíčky prispelo Mesto Prešov i Maltézski rytieri z Trnavy. Balíček sáčkovej polievky ku nim pridali pre každého aj jeden z nich - Anton M. Celkovo bolo v Nocľahárni pripravených 80 sviatočných večerí. Niektorí klienti mali možnosť byť na sviatky vo svojich rodinách. Viacerí zostali jednoducho na ulici. Prispelo k tomu na toto obdobie teplé priaznivé počasie. Aj v očiach prítomných klientov bolo vidno nielen dojatie, ale aj smútok. Kým v klasických rodinách sú tieto sviatky tie najkrajšie, v nocľahárni mali smutnú príchut'...

Andrea Čusová, GKDCH Prešov

CHSR – STREDISKO ČIRČ

Od roku 2004 Charitatívna služba v rodinách - stredisko Čirč, ktorého zriaďovateľom je Gréckokatolícka diecézna charita, poskytuje na základe zmluvy s Obecným úradom Kyjov opatrovateľskú službu. Cieľom je opatrovateľská starostlivosť o starých, chorých a opustených ľudí v prirodzenom domácom prostredí, obohatená o duchovný rozmer: pri zabezpečovaní životných úkonov a prác v domácnosti, kontaktu so spoločenským prostredím, sprievodom.

POĎAKOVANIE OD KLIENTOV

Ďakujeme za opatrovateľskú službu, na ktorú sme odkázaní. Veľmi si to vážime. Opatrovateľka k nám chodí každý deň a ak niečo potrebujeme aj v sobotu, nedeľu. Je to veľká pomoc, keď k nám ráno príde, porozpráva sa s nami, navarí nám, poupratuje. Podľa potreby, či už poumýva riad, dlážku, okná, povysáva, nanosí drevo, vodu, vyčehlí, ide na predpis alebo niečo vybaviť, vymení obväzy. Veľmi ma bolia nohy, nemôžem sa ani zohnúť. Na nohe sa mi stále robí rana, ktorá veľmi bolí. Pohybujem sa len s pomocou francúzskych barlí. Aj pri prácach okolo domu mi pomôže, ide so mnou na prechádzku. Sme Vám veľmi vďační, že máme opatrovateľku, ktorá je k nám dobrá a stará sa o nás.

Rodina G.

Chcela by som sa srdečne poďakovať, že Vám nie sme ľahostajní my starší občania našej obce a napriek neľahkej finančnej situácii, ktorá prevláda vo väčšine slovenských miest a obcí, našiel finančné prostriedky na zabezpečenie opatrovateľskej služby. Bez každodennej pomoci mojej opatrovateľky si viem len veľmi ťažko predstaviť prežiť pokojnú starobu. Hlavne teraz v zimnom období je okolo môjho domu veľa práce. Hneď ráno vynesie popol, nanosí drevo, odprace sneh a ide nakúpiť. Keďže ja nemám vodovod, ani sociálne zariadenie, musí mi ručne nanosiť vodu zo studne. Potom odchádza domov kde mi pripraví obed, ktorý mi v obedári donesie. Napriek tomu, že sa stará aj o svoju babku a deda a má aj vlastnú rodinu, nájde si vždy čas, aby sme sa porozprávali, čo je nové v rodine, dedine a pod. Dúfam, že sa na takéto účely vždy nájdu peniaze, pretože nikto nezostáva večne mladý. Starým ľuďom treba nielen pomáhať, ale aj vážiť si ich múdre rady. Ďakujem.

Vdova P.

Výchova k službe

Helena Dlabáčová, dobrovoľníčka FCH Čadca

Človek v sebe objavuje nový, veľký rozmer v srdci, keď druhému pomáha. Myslím si, že jadro celej našej pomoci a postoja k druhému človeku je vo výchove v domácom rodinnom prostredí. Ako vo sne si pamätám, ako mama robila hygienickú očistu jednej žene uprostred kuchyne. Veľakrát bol otec proti, ale mama s úsmevom na tvári a s láskou v srdci prekonávala prekážky a pomáhala ďalej. Žili sme chudobne, otec bol invalidný dôchodca, ale mama bola tá, ku ktorej chodilo celé široké okolie požičiavať peniaze i potrebné veci. Nám deťom sa tie obrazy pomáhajúcej lásky dostali až na dno srdca a tým jej vlastným príkladom sme sa i my učili tomuto postoju k druhým ľuďom.

Vždy pociťujem veľkú radosť z toho, či môžem niekomu pomáhať, čo i len v maličkostiach. Keď ovládam svoj hnev, neodvetím zlostne, prejavím záujem o bolesti druhého v jeho dobrom predsavzatí, vypočuť a vedieť mlčať v pravý čas, svojou blízkosťou dodať druhému vnútornú silu, pomodliť sa za druhého, pohľadiť, usmiať sa. Ďakujem, mama, za Tvoj dobrý príklad, že vždy vyhľadávala riešenia a možnosti pomáhať...

S Exupery povedal: „Láske sa treba učiť.“ Je to pravda, aj život to potvrdzuje. Robme to aj my.

2%

Venujte kúsok svojho srdca.
Pridáte mu na veľkosti.

SLOVENSKÁ KATOLÍCKA

Charita

blízko pri človeku

Venujte 2 % vašej dane a podporíte viac ako 13 000 ľudí v núdzi, ktorým pomáhame.

Slovenská katolícka charita poskytuje starostlivosť ľuďom v núdzi bez ohľadu na rasu, národnosť, vyznanie a politické zmýšľanie. Záleží nám na osude opustených detí, rodín v hmotnej núdzi, ľudí bez domova, migrantov a utečencov, nezabezpečených tehotných žien a matiek. Snažíme sa vrátiť dôstojnosť postihnutým, chorým, starším a zomierajúcim ľuďom.

www.charita.sk; tel.: 02-5443 1506

č. ú.: Slovenská sporiteľňa 0176875345/0900 VS 140

Generálny partner

